

Sygn. akt II C 1003/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia (del.) Anna Bonkowska

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko (...) S.A z siedzibą w W.

o zapłatę

w przedmiocie wniosku powoda o zabezpieczenie

postanawia:

oddalić wniosek.

UZASADNIENIE

postanowienia z 28 kwietnia 2020r.

W piśmie z 24 kwietnia 2020 roku A. S. wniósł o udzielenie zabezpieczenia poprzez unormowanie praw i obowiązków stron umów kredytu : nr (...) zawartej w dniu 12 marca 2008r., nr (...) z dnia 20 sierpnia 2008r., nr (...) z dnia 25 września 2008r., nr (...) z dnia 25 września 2008r. w ten sposób, że bank zostanie zobowiązany do zaprzestania pobierania rat kapitałowo-odsetkowych od powoda z tytuł każdej z umów, a powód uprawniony do zaprzestania spłaty wynikających z nich rat kapitałowo-odsetkowych do czasu uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie z jednoczesnym zakazaniem pozwanemu wypowiedzenia powodowi którejkolwiek z umów kredytowych, pobierania pozwanemu za czas trwania zabezpieczenia jakichkolwiek umownych odsetek karnych lub odsetek ustawowych z tytułu braku płatności rat w tym okresie w terminach wymagalności.

W uzasadnieniu wniosku powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wskazał na trudną sytuację finansową powoda wywołaną epidemią wirusa COVID-19, dochody powoda działającego jako pośrednik finansowy przy udzielaniu kredytów i pożyczek na przestrzeni jednego miesiąca spadły o połowę i prawdopodobnie na wiele miesięcy utraci płynność finansową pozostając bez środków niezbędnych do opłacenia wysokich rat z tytułu poszczególnych umów. Ponadto powód od 5 lat zmaga się z ciężką, przewlekłą chorobą wrzodziejącym zapaleniem jelita grubego. Wniosek powoda o zawieszenia spłat rat kapitałowo-odsetkowych w zakresie rat kapitałowych nie został przez bank uwzględniony. Powód nie jest w stanie kontynuować spłat rat z tytułu nieważnych umów kredytowych, które łącznie wynoszą 10 tys. zł.

Pełnomocnik powoda wskazał, że klauzula dotycząca metody i terminów ustalania kursu wymiany walut służącego do obliczania rat ma charakter abuzywny i została wpisana do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone. Z uwagi na fakt, że klauzule uznane za abuzywne stanowią o głównym przedmiocie umowy w rozumieniu przepisów art. 4 ust. 2 Dyrektywy 93/13 w zw. z art. 385¹ k.c., przedmiotowe umowy nie mogą się ostać w obrocie prawnym. Co oznacza, że powód nie ma obowiązku uiszczania rat w oparciu o umowy kredytu. Pełnomocnik powoda podniósł, że nawet przy przyjęciu, że umowa jest ważna kredytobiorca nie ma obowiązku

uiszczania rat w obecnej wysokości. Pomimo regularnych spłat zadłużenie powoda wobec banku, wcale nie musi maleć. Przeciwnie konstrukcja umów dopuszcza wariant, w którym zadłużenie rośnie w nieskończoność, a powód jest wystawiony na nieograniczone ryzyko walutowe. Wobec uprawdopodobnienia roszczeń powoda dalsze spłaty zwiększają wiarygodność powoda wobec pozwanego narażając go na niepowetowaną szkodę. Pełnomocnik wskazał, że także sytuacja pozwanego determinuje konieczność udzielenia zabezpieczenia. W chwili obecnej powszechnie dyskutuje się o możliwości sprzedaży „zdrowych aktywów mBanku i pozostawienie „wymuszki” z kredytami powiązanych z walutą. W tej sytuacji odzyskanie kwot spełnionych przez powoda będzie jeszcze trudniejsze. Pozwany Bank pod koniec czerwca 2019r podniósł poziom rezerw o 200%, co ma związek z kredytami frankowymi. Wobec udziału w pozwanym Banku kredytów powiązanych z walutą oraz orzecznictwa sądów korzystnego dla kredytobiorców zdaniem powoda istnieje realna obawa, że pozwany bank stanie się niewypłacalny.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek o zabezpieczenie jest niezasadny.

Zgodnie z art. 730 § 1 k.p.c., w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia, przy czym zgodnie z art. 730¹ § 1 k.p.c., udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, określony w art. 730¹ § 2 k.p.c., zgodnie z którym interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub znacznie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Sąd może udzielić zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania lub w jego toku.

Na gruncie przepisów zawartych w art. 730 i nast. k.p.c. celem udzielenia zabezpieczenia jest zwiększenie skuteczności postępowania cywilnego poprzez zapewnienie, że pomimo upływu czasu koniecznego dla rozstrzygnięcia sprawy, możliwe będzie osiągnięcie zamierzonych przez stronę celów tego postępowania. Udzielenie zabezpieczenia jest zasadne wówczas, gdy istnieje obawa, co do wykonalności ewentualnie zapadłego orzeczenia w sprawie. W przypadku roszczeń nadających się do egzekucyjnego wykonania, udzielenie zabezpieczenia roszczenia byłoby zatem zasadne wówczas, gdyby istniała uzasadniona obawa, że egzekucja zasądzonych na rzecz wnioskodawcy świadczeń byłaby utrudniona lub niemożliwa, przede wszystkim z uwagi na stan majątkowy pozwanego. Jak podkreśla się w doktrynie, w przypadku roszczeń o świadczenia pieniężne obawa, co do egzekucyjnego wykonania przyszłego orzeczenia może płynąć przede wszystkim stąd, że zagrożona jest wypłacalność obowiązanego, w szczególności, gdy nie ma on dostatecznego majątku.

W tym też szeroko pojmowanym zakresie dokonywać należy oceny łącznego zaistnienia przesłanek określonych w art. 730¹ § 1 k.p.c., a warunkujących udzielenie zabezpieczenia w postaci uprawdopodobnienia roszczenia i interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia, zdefiniowanego w § 2 cytowanego przepisu.

Do uprawdopodobnienia twierdzeń w postępowaniu zabezpieczającym odnoszą się ogólne reguły stosowane w postępowaniu cywilnym. Uprawdopodobnienie, jako instytucja kodeksowa, odnosi się do sytuacji, w których ustawa procesowa nie wymaga ustalenia twierdzeń o faktach przy pomocy dowodów, lecz zadowala się mniejszym stopniem pewności – uprawdopodobnieniem tych twierdzeń. Uprawniony musi w postępowaniu zabezpieczającym wykazać wiarygodność roszczenia, tj. przedstawić i należyście uzasadnić twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia.

Uprawdopodobnienie nie wymaga ustalenia twierdzeń o faktach przy pomocy dowodów. Nie oznacza to jednak, że uprawdopodobnieniem będzie samo twierdzenie strony, bądź uczestnika postępowania. Wnioskodawca wnosząc o udzielenie zabezpieczenia roszczenia winien wykazać istnienie interesu w wydaniu orzeczenia zabezpieczającego.

Oceny interesu prawnego jako „potrzeby” udzielenia zabezpieczenia należy dokonywać według kryteriów obiektywnych, na podstawie całokształtu okoliczności sprawy, a nie według kryteriów subiektywnych, czyli

subiektywnego odczucia uprawnionego o potrzebie udzielenia zabezpieczenia w danym przypadku (red. prof. dr hab. A. Marciniak, prof. dr hab. K. Piasecki „Kodeks postępowania cywilnego. Tom III. Komentarz. Art. 730-1088”, wyd. 6, Warszawa 2015). Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, w ocenie Sądu, interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia nie został uprawdopodobniony.

W ocenie Sądu, powód na obecnym etapie nie wykazał interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Uzasadnienie wniosku w zakresie okoliczności życiowych i ekonomicznych w jakich znajdują się powód, jest ogólne. Pomimo panującej obecnie pandemii, która niewątpliwie ma wpływ na spadek obrotów na rynku gospodarczym powyższe nie przesądza o całokształcie sytuacji finansowej powoda. Spadek zysków na przełomie jednego czy nawet trzech miesięcy nie oznacza, że powód nie dysponuje majątkiem pozwalającym mu na spłatę rat kredytów.

Nie zasługują także na uwzględnienie twierdzenia co do groźby niewypłacalności pozwanego. Uzasadnienie pozwu nie zawiera jakiegokolwiek argumentacji odwołującej się do rzetelnych przesłanek uzasadniających to twierdzenie. Trudno za takie uznać powołanie się na znaczący wzrost roszczeń kredytobiorców, skoro nie każdy z nich składa pozew, nie każdy zaś pozew przynosi przegraną banku, a jeśli już to następuje to stopniowo. O niewypłacalności pozwanego nie świadczy także fakt podniesienia rezerwy portfelowej na ryzyko prawne związane z klauzulami waloryzacyjnymi w umowach kredytów hipotecznych i mieszkaniowych indeksowanych kursem CHF. Przeciwnie okoliczność ta może świadczyć o tym, iż pozwany kalkuluje ewentualne ryzyko związane z koniecznością regulowania zasądzonych kwot w dłuższej perspektywie czasowej i okoliczność ta nie stanowi zagrożenia dla działalności i płynności finansowej pozwanego banku.

Z informacji podanych przez powoda, jak również ze złożonych przez niego kopii dokumentów, nie wynika, żeby stan majątkowy pozwanego banku był na tyle zły, że brak zabezpieczenia miałby uniemożliwić lub utrudnić wykonanie orzeczenia, które zapadnie w niniejszej sprawie. W żaden sposób nie zostało uprawdopodobnione, że bank nie dysponuje środkami na pokrycie ewentualnych zobowiązań wobec powoda oraz innych kredytobiorców. Powód nie uprawdopodobnił, żeby bank był zagrożony niewypłacalnością.

Wobec konieczności spełnienia obu przesłanek – uprawdopodobnienia roszczenia oraz uprawdopodobnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia kumulatywnie, w braku uprawdopodobnienia interesu prawnego przez powoda zbędne były rozważania w zakresie uprawdopodobnienia roszczenia.

Mając na uwadze powyższe wniosek podlegał oddaleniu.

Z/. 1. (...)

2. (...)

3. (...)